

ת"פ 60349/11/16 - מדינת ישראל נגד מיכאיל אברומן, סרגיי קולפסצ'יקוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 60349-11-16 מדינת ישראל נ' אברומן(עצור

בפיקוח) ואח'

בפני כבוד השופט מרדכי לוי

המאשימה

מדינת ישראל על ידי עו"ד אוטולנגי, פמת"א (פלילי)

נגד

הנאשמים

1. מיכאיל אברומן (עצור בפיקוח) על ידי עו"ד און
2. סרגיי קולפסצ'יקוב (עצור בפיקוח) על ידי עו"ד מרגולוב

גזר דין

פתח דבר

1. על-פי הודאתם, בגדרו של הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשעו כל אחד משני הנאשמים, ביום 30.3.2017, בתום הליך גישור בפני כב' השופט ב' שגיא, בביצוע העבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן: עבירה של **קשירת קשר לביצוע פשע (יבוא סם מסוכן)**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**"; ועבירה של **יבוא סם מסוכן**, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**").

יצוין כאן כי הסדר הטיעון המקורי לא התייחס לעונש של מי מהנאשמים, אלא רק לתיקון כתב האישום.

2. ביום 20.7.2017 היה קבוע בפניי דיון לשמיעת הטיעונים לעונש בעניינם של שני הנאשמים.

בדיון האמור הובא לידיעת בית המשפט כי לגבי **נאשם 2** הגיעו הצדדים להסדר טיעון ("סגור"), שלפיו יעתרו הצדדים במשותף להשתתף עונש מאסר בן 6 חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, בתנאי שהנאשם ימצא מתאים לריצוי העונש בדרך זו על ידי הממונה על עבודות השירות. כמו כן הוסכם בין הצדדים כי מתקופה זו לא ינוכו הימים שבהם היה נתון הנאשם במעצר ממשי או במעצר בפיקוח אלקטרוני. כמו כן הוסכם כי התביעה וההגנה יעתרו במשותף גם להטלת מאסר מותנה, צו מבחן ולחילוט סך של ₪ 25,000 שהופקד במסגרת הליך מ"ת 60410-11-16, וזאת לטובת קרן החילוט.

בעקבות כך התבקשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של נאשם 2, ודיון הטיעונים לעונש בעניינו נדחה ליום 7.9.2017.

לעומת זאת, לא הושג בין הצדדים הסדר המתייחס לעונש של נאשם 1, והטיעונים לעונש בעניינו של נאשם 1 נשמעו כמתוכנן ביום 20.7.2017.

לאחר קבלת חוות דעת הממונה בעניין נאשם 2, נשמעו הטיעונים לעונש בעניין נאשם 2 ביום 7.9.2017.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק, עובר ליום 13.11.2016, קשרו הנאשמים קשר לייבא סמים מסוכנים ממספר סוגים מהעיר בריסל שבבלגיה, ולמכור אותם ללקוחות בישראל.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בעת שהותם המשותפת בבריסל, נפגשו הנאשמים עם אדם בשם מארק, אזרח הולנד, בדירה בעיר אשר בה התאכסנו, ורכשו ממנו סם מסוכן מסוג GBL. באותו מעמד רכש נאשם 1 ממארק סמים מסוכנים מסוג MDMA.

ביום 13.11.2016 נחתו הנאשמים בשדה התעופה "בן גוריון" בישראל ונעצרו על-ידי יחידת הבילוש של המשטרה, כשבאמתחתם סמים מסוכנים, על-פי הפירוט הבא:

א. 2 בקבוקי יין המכילים 1.490 ליטר סם מסוכן מסוג GBL, אשר הוחזקו בתוך שקית ניילון בתיק ירוק השייך לנאשם 1.

ב. כ-609 טבליות סם מסוכן מסוג MDMA, אשר נשא נאשם 1 בהיחבא בתוך גופו, ונתפסו בתוך גרב שהוסתרה בתחתוניו.

ג. 2 בקבוקי יין המכילים 1.515 ליטר GBL, אשר הוחזקו בכבודתו של נאשם 2.

במעשיהם המתוארים לעיל, קשרו אפוא הנאשמים קשר לביצוע פשע (יבוא סמים) וכן ייבאו ארצה מבלגיה סמים, כמפורט להלן:

נאשם 1: 609 טבליות 3, MDMA ליטר GBL.

נאשם 2: 3 ליטר GBL.

תסקירי שירות המבחן

4. על-פי תסקיר שירות המבחן מיום **5.7.2017**, המתייחס אל **נאשם 1**, הוא רווק בן 28, אינו עובד ומצוי בתנאי מעצר בית בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו ביפו. הוא סיים 12 שנות לימוד כולל תעודת בגרות והיה פטור משירות בצה"ל על רקע מוצאו (ערבי נוצרי). מגיליון רישומו הפלילי של נאשם 1 עולה כי הוא נעדר הרשעות קודמות, אך נחקר מספר פעמים בשנים 2015-2016 בגין חשד להחזקת סמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית.

באשר לעבירה הנוכחית, נאשם 1 מסר כי ניסה להבריח את הסמים למטרת שימושו העצמי. ניכר כי למרות שהודה בביצוע העבירות, הוא לקח אחריות חלקית על התנהלותו הבעייתית, כאשר טישטש וצימצם את מעורבותו בעבירה והקטין מהחומרה שבמעשיו. בהתייחסותו לאירוע העבירה, הוא תיאר כי ניהל בעברו הרחוק קשר זוגי עם שותפו לעבירה (נאשם 2) וכי הקשר חודש בשנים האחרונות על רקע קשרים חברתיים. לתפיסתו, הוא ביצע את העבירות מתוך רצון לסיפוק צרכיו, על רקע אורח החיים ההתמכרותי האינטנסיבי שניהל באותה עת.

באשר לשימושו בסמים, נאשם 1 מסר כי החל להשתמש בסמים לפני כ-4 שנים, תחילה בסם מסוג קנביס ובהמשך

בסמים אחרים - MDMA, קוקאין ואקסטזי. הוא תיאר שימוש בסמים על רקע אירועים חברתיים ולא בתדירות יומיומית, אולם לאורך השנים העמיקה צריכת הסמים והוא פיתח דפוסים התמכרותיים ותלותיים בסם. ככל שחלף הזמן, עלתה כמות צריכת הסם והשימוש נעשה בתדירות גבוהה.

נאשם 1 מוכר לשירות המבחן מהליך פיקוח המעצר בתיק הנוכחי, שבמהלכו הוא משתתף בקבוצה טיפולית לעצורי בית המתקיימת בשירות המבחן אחת לשבוע ועורך שם בדיקות שתן. מספר בדיקות השתן שערך נמצאו נקיות משרידי סמים, אולם בחודש האחרון עובר למועד התסקיר הוא לא ביצע בדיקות שתן. בהליך פיקוח המעצר העריך שירות המבחן כי מצבו הרגשי בלתי יציב, כי הוא מתנהל באופן מניפולטיבי ומתקשה להיעזר באופן מקדם בקשר עם שירות המבחן.

שירות המבחן ציין כי בהליך האבחון התייחס נאשם 1 "באופן מצומצם וניכר כי מטשטש בעייתיות וקשיים שחווה במישורים שונים בחייו, בקשר עם הוריו, אופי ועומק שימושו בסמים ודרכי התנהלותו לאורך השנים האחרונות, אלה עומדים בפער למידע שמסר בהליך אבחון ופיקוח המעצר בתיק הנדון".

שירות המבחן התרשם מבחור צעיר, אשר מנהל בשנים האחרונות אורח חיים התמכרותי ופיתח קשרים שוליים סביב השימוש בחומרים ממכרים, כאשר עם הזמן התלות בסם התגברה ונראה כי השימוש בסם מסייע לו לצורך יצירת קשרים בין אישיים וכן כי ככל שהעמיקה התלותיות בסם, נאשם 1 פיתח וסיגל לעצמו דפוסי חשיבה והתנהלות שוליים.

לנגד שירות המבחן עמדו **גורמים מעלי סיכון**, הבאים לידי ביטוי במעורבותו בעבירות נשוא הדיון והחומרה שבמעשיו, והתרשמות שירות המבחן כי נאשם 1 נעדר מודעות לבעייתיות במצבו ההתמכרותי, לחומרת מעשיו ולצורך בשינוי וכן כי נאשם 1 מרוכז בעצמו ובצרכיו הרגשיים והאישיים ומתאפיין בקווים מניפולטיביים תלותיים ובשימוש בסמים.

מנגד, **גורמים מפחיתי סיכון** באים לידי ביטוי בכך שמדובר בגבר אשר השתלב היטב במסגרות בצעירותו, הן בלימודים והן בעבודה יציבה, וכן נראה כי הינו בעל עורף משפחתי תקין ותומך ונעדר הרשעות קודמות וכי ההליך המשפטי הנוכחי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול לגביו.

לנוכח האמור, שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם המכור לסמים, המצוי בתקופה הנוכחית בתהליך נסיגה בחייו, כשניכר שאינו מודע לעומק ולחומרת הבעייתיות במצבו ולצורך בטיפול אינטנסיבי במסגרת סגורה כעולה ממצבו. בנוסף, נאשם 1 נמנע מלהיעזר באופן משמעותי בקשר עם שירות המבחן לצורך בדיקה ושינוי מצבו.

להערכת שירות המבחן, נאשם 1 ממוקד בעיתיו הנוכחי בהליך המשפטי ושירות המבחן אינו מהווה גורם אפקטיבי ומציב גבול לגביו ועל כן אין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית מפחיתת סיכון בעניינו.

ביום 19.7.2017 התקבל תסקיר משלים בעניינו של **נאשם 1**, בעקבות הדיון שהתקיים בעניינו ביום 9.7.2017 והטענות שהעלה ב"כ הנאשם באותו דיון נגד תוכן התסקיר הקודם. בתסקיר המשלים ציין שירות המבחן כי הוא נשאר בעמדתו שהובאה בתסקיר הקודם, אינו מוצא מה להוסיף עליו ואינו מוצא מקום להתייחסות באשר לטענות שהועלו בדיון הנ"ל.

5. על פי תסקיר שירות המבחן **מיום 3.7.2017**, המתייחס אל **נאשם 2**, הוא בן 21, יליד אוזבקיסטן, עלה

ארצה עם משפחתו בשנת 2002, רווק ומתגורר עם משפחתו בעיר ראשון לציון. הוא היה עצור במשך למעלה מחודש בבית המעצר הדרים ולאחר מכן עבר למעצר-בית בבית הוריו. הוא אינו עובד והוא מטופל ביחידה להתמכרויות בעיר ראשון לציון. מגיל 18 התחיל להשתמש בסמים, במסיבות המיועדות לקהילה הגאה, בין היתר ב"אקסטזי" וב-GBL. ככל שחלף הזמן העמיק שימוש בסמים. הנאשם שולב עם שחרורו מהמעצר בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן ולאורך התקופה מסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות מסמים. הנאשם הגיע למפגשי הקבוצה הטיפולית באופן סדיר ועקבי, עמד בכללי הקבוצה ונענה לסמכות המנחות. לאורך היכרות שירות המבחן עם הנאשם עלתה הערכה כי קיימת נזקקות טיפולית בולטת בתחום הסמים והנאשם ביטא מוטיבציה והשתלב בטיפול ייעודי בתחום זה. לבקשת שירות המבחן אישר בית המשפט להסיר את הפיקוח האלקטרוני, כדי שהנאשם יוכל לצאת לטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות. מדיווח עדכני שהתקבל מהיחידה עולה כי הנאשם השתלב במסגרתה כבר בחודש אפריל 2017 ומאז הוא משתף פעולה באופן מלא ומוסר בדיקות שתן המעידות על ניקיון מסמים וכי עד עתה ניכרת מוטיבציה גבוהה שלו לטיפול ולשמירה על הגמילה מסמים, ולכן יש חשיבות להמשך הטיפול בו במסגרת היחידה.

נאשם 2 לקח אחריות על ביצוע העבירה ושירות המבחן התרשם כי הוא מבין את חומרתה. להתרשמות שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירה אין עומדים דפוסים עברייניים מושרשים, אלא קשייו הרגשיים הניכרים. מאז ביצוע העבירה הנאשם התגייס לגמילה והשתלב באופן סדיר בקבוצה הייעודית. בשירות המבחן הוא משולב ביחידה לטיפול בהתמכרויות ושומר על ניקיון מסמים. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם בעל יכולת להיענות לסמכות ולגבולות וקיימת הבנה מצדו ומודעות לחומרת מעשיו. ניכר כי ההליך המשפטי שבו הוא עומד לראשונה בחייו היווה גורם מרתיע ביותר עבורו.

לנוכח כל האמור לעיל, המליץ שירות המבחן על העמדתו של נאשם 2 בצו מבחן למשך שנה. לדעת שירות המבחן, הטלת עונש מאסר ממשי על הנאשם עלולה לגדוע הליך הטיפול והשיקום שעובר הנאשם וחשיפה לסביבה עבריינית עלולה להוביל לנסיגה במצבו. לפיכך, לדעת שירות המבחן, ענישה קונקרטית בדרך של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות תהווה עונש מוחשי ומפחית סיכון אשר יאפשר לנאשם 2 המשך השתלבותו בתהליך הטיפול שהחל.

עיקרי טיעוני המאשימה

6. **לגבי נאשם 1** הדגיש ב"כ המאשימה כי הוא הורשע בייבוא **שני** סוגים של סמים לארץ: האחד, סם GBL, שהפסיקה הכירה בו כ"סם האונס", בכמות של 3 ליטר; והשני - 609 כדורים מסוג "אקסטזי".

לדברי ב"כ המאשימה, הסם GBL הוא סם חדש באופן יחסי בארץ, ובתחילה נטו בתי המשפט להקל בענישה בגינו, הגם שקבעו כי מתחייבת גם לגביו ענישה מחמירה של מאסר בפועל; למעשה, בכל התיקים שהתייחסו לסם זה בלבד, חרגו בתי המשפט ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום וגזרו על הנאשמים עונשים של מאסר בדרך של עבודות שירות. כמו כן, בפסיקה נקבע בשעתה כי היות שמדובר היה בסם חדש, תחילה אין ממצים את הדין, כדי ליתן אזהרה לציבור. ב"כ המאשימה הפנה בעניין זה, בין היתר, לע"פ 7026/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.2.2012), שם דחה בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת העונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, שנגזרו בבית המשפט המחוזי בתל אביב בגין ייבוא סם GBL בנפח כולל של 2.5 ליטר; ול-ת"פ (מחוזי ת"א) 21284-06-13 **מדינת ישראל נ' דוד** (10.12.2014) (להלן: "**עניין דוד**"), שם קבעה כב' השופטת י' אמסטרדם מתחם של 12-18 חודשי מאסר בגין ייבוא כמויות קטנות יחסית של סם מסוג GBL, אך גם שם חרג בית

המשפט ממתחם זה בשל שיקולי שיקום.

לעומת זאת, בגין החזקת סמים מסוגים קשים אחרים, וביניהם אקסטזי (MDMA), רמת הענישה שנקבעה בפסיקה היא של מאסר בפועל לתקופה העולה על זו שהוטלה בעבר, כאמור, בגין הסם מסוג GBL. בעניין זה הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה המתייחסת לעבירות של יבוא אקסטזי, בדומה למקרה דנן, ובין היתר, אל: ע"פ 8340/14 **לביא נ' מדינת ישראל** (10.3.2015), (להלן: "**עניין לביא**"), שבו הועמד עונש המאסר של המערער על שנת מאסר אחת, משיקולי שיקום - המהווה ערעור על גזר הדין שניתן ב-ת.פ. (מחוזי ת"א) 4482-08-13 **מדינת ישראל נ' לביא** (30.10.2014), שבו קבע כב' השופט ג' קרא מתחם עונש הולם בגין כל אחת מעבירות יבוא הסמים, אשר נע בין 14 ל-30 חודשי מאסר, והשית עונש של 15 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 777/12 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (19.3.2012), שבו נדחתה בקשה למתן רשות ערעור ואושר עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים; רע"פ 5170/09 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (6.9.2009) (להלן: "**עניין אבוטבול**"), שבו נדחתה בקשת רשות הערעור ואושר עונש המאסר בפועל בן 9 חודשים; רע"פ 3443/07 **מכאווי נ' מדינת ישראל** (26.7.2007) (להלן: "**עניין מכאווי**"), שאף בו נדחתה בקשה לרשות ערעור, תוך שאושר עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים.

לעמדת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין יבוא שני סוגי הסם על ידי נאשם 1, נע בין 33 לבין 55 חודשי מאסר; ואילו בגין יבוא הסם GBL לבדו על ידי נאשם 2, נע המתחם בין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שירות המבחן בעניין נאשם 1 וציין כי אינו חיובי וכי אין אופק לשיקום נאשם 1, ועל כן אין כאן מקום, לטענתו, לחריגה מהמתחם.

אולם, מכיוון שמדובר בבחור צעיר שאין לו הרשעות קודמות, אשר הודה בעבירות שיוחסו לו, עתר ב"כ המאשימה מבית המשפט לגזור על נאשם 1 עונש שיהא ברף הנמוך של המתחם דלעיל, לצד מאסר מותנה וקנס.

7. **לגבי נאשם 2** עתר ב"כ המאשימה לכבד את הסדר הטיעון שהושג בעניינו, תוך אימוץ המלצות שירות המבחן וזאת לנוכח תוכן התסקיר החיובי, גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי, הודאתו ונטילת האחריות על ידו, שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן ומצבו הבריאותי המורכב כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

כזכור, לעמדת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין יבוא הסם GBL לבדו על ידי נאשם 2 נע בין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה סבור כי בעניינו של נאשם 2 יש מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, תוך כיבוד הסדר הטיעון כאמור.

עיקרי טיעוני ההגנה

8. **ב"כ נאשם 1** הפנה לפסיקה המתייחסת לענישה בגין עבירות הנוגעות לסם מסוג GBL, שבה הסתפקו בתי המשפט בעונשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות: ע"פ 2992/2 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (14.8.2012); ע"פ 7714/11 **מדינת ישראל נ' דילן** (17.5.2012); ע"פ 7026/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.2.2012); ע"פ 7920/12 **מדינת ישראל נ' קידר** (1.9.2012); ת.פ. (מחוזי ת"א) 1389-09-16 **מדינת ישראל נ' ריטוב** (7.2.2017); ת.פ. (מחוזי ת"א) 8141-01-11 **מדינת ישראל נ' עמית** (16.1.2012).

ב"כ נאשם 1 ביקש לאבחן את הפסיקה שאליה הפנה ב"כ המאשימה מהמקרה דנן. כך, למשל, ברע"פ 777/12 הנ"ל **בעניין מזרחי** דובר **בסחר** של 100 טבליות MDMA; ואילו בעניין ת.פ. 44882-08-13 הנ"ל **בעניין לביא** דובר על **שתי** עבירות של ייבוא סמים ועל עבירה אחת של סחר בסמים.

עם זאת, במענה לשאלת בית המשפט, השיב הסניגור כי אין בידו להפנות לפסיקה המתייחסת לשני סוגי סמים, שרק אחד מהם הוא סם מסוג GBL, כמו במקרה שלפנינו.

הסניגור ביקש לחלוק על תוכן התסקירים של שירות המבחן, תוך שהדגיש כי בניגוד לאמור בתסקיר שירות המבחן, כי נאשם 1 כביכול מצמצם ומטשטש את אחריותו, בפועל נאשם 1 הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו.

כמו כן, הודגש כי נאשם 1 הוא בחור צעיר שעברו נקי והוא עומד לדין לראשונה בחייו.

לפיכך, עתר ב"כ נאשם 1 להסתפק בעונש מאסר שלא יעלה על 6 חודשי עבודות שירות.

עם זאת, הסכים ב"כ נאשם 1 לחילוט הכסף המזומן ויתר הפריטים שנתפסו כמצוין בכתב האישום, מלבד הטלפונים שכבר הוחזרו לנאשם על פי החלטה של כב' השופט ב' שגיא ומלבד מסך המחשב אשר ביקש להחזיר לנאשם.

נאשם 1 מסר בדבריו בפני בית המשפט כי הוא בתחילת תהליך של שיקום וטען כי התוכן של תסקיר שירות המבחן והדברים המיוחסים לו בתסקיר - הם שקר. הנאשם הדגיש כי אינו מתנער מאחריותו למעשיו, הוא מודה במה שעשה והוא מאוד מצטער על כך. הנאשם הוסיף כי אמנם עשה טעות, אך הוא סבור כי מגיעה לו עוד הזדמנות לתקן ולהמשיך את החיים שלו בדרך הנכונה.

9. **ב"כ נאשם 2** ביקש לכבד את הסדר הטיעון, תוך שציין כי נאשם 2 היה נתון במעצר ממשי במשך כחודשיים ולאחר מכן היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני. כמו כן, הזכיר ב"כ נאשם 2 כי במסגרת הסדר הטיעון הוסכם בין הצדדים כי מהתקופה של 6 חודשי עבודות שירות לא ינוכו הימים שבהם היה הנאשם נתון במעצר ממשי או במעצר בפיקוח אלקטרוני. עוד ציין ב"כ הנאשם כי יש בהסדר הטיעון כדי אימוץ המלצות שירות המבחן בעניינו של נאשם 2. ב"כ הנאשם הוסיף כי הסכום של ₪ 25,000 שהוסכם לחלטו אינו סכום מבוטל וכי החילוט מתוסף ליתר רכיבי הענישה שעליהם הוסכם במסגרת הסדר הטיעון.

נאשם 2 ציין בדבריו לפני בית המשפט כי הוא הפנים ולמד מהטעות שעשה והבטיח שהטעות לא תחזור.

דין והכרעה

כללי

10. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, **העיקרון המנחה** בענישה הוא **עקרון ההלימה**, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

11. **מתחם העונש ההולם** - כידוע, מקום שמיוחסות לנאשם **עבירות אחדות**, יש לקבוע תחילה **האם** מדובר ב"**אירוע אחד**", כך שייקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו, או שמא מדובר ב"**כמה אירועים**", כך שייקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד (סעיף 40 לחוק).

12. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה, הוא כאמור **עקרון ההלימה**, ולשם כך יתחשב בית המשפט בפרמטרים הבאים: **הערך החברתי שנפגע** מביצוע העבירה **ומידת הפגיעה** בו, **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, **ומדיניות הענישה** הנהוגה [ראו, למשל, ע"פ 2918/13 דבס נ' **מדינת ישראל**, בפסקה 6 (18.7.2013); ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל**, בפסקאות 18-29 לחוות דעתו של כב' השופט נ' סולברג (5.8.2013); ע"פ 4741/13 **מדינת ישראל נ' נעאמנה**, בפסקה 13 (10.6.2014)].

13. **גזירת העונש המתאים** - בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40יא לחוק.

כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי **הרתעה אישית** (סעיף 40ו לחוק) ו**הרתעת הרבים** (סעיף 40ז לחוק), ו**בלבד** שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

14. **חריגה ממתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיפים 40ד-ה לחוק, ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין אם לקולה משיקולי שיקום, ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

מן הכלל אל הפרט

15. במקרה דנן, מדובר באירוע אחד ויש לקבוע אפוא **מתחם עונש הולם אחד**.

מתחם העונש ההולם

16. במעשיהם פגעו הנאשמים **במספר ערכים מוגנים** וביניהם ההגנה על שלום הציבור ובריאותו. זאת, לנוכח פוטנציאל הנזק לפגיעה בציבור הטמון בייבוא כמות גדולה של סמים מסוכנים.

מידת הפגיעה בערכים הנ"ל על ידי נאשם 1 גדולה מזו של מידת הפגיעה על ידי נאשם 2 - באשר נאשם 1 ייבא הן מאות טבליות של סם מסוג MDMA והן סם מסוג GBL.

17. בית המשפט העליון חזר לא אחת על הצורך, ככלל, בהטלת ענישה חמורה בגין עבירות סמים שלא לצריכה עצמית. כך, למשל, בע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010) הוטעם כי:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים ... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים" (בפסקה 10 לפסק-דינה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה).

עם זאת, בפסק-הדין הנ"ל דובר על החזקת סם מסוג הרואין, שהוא קשה יותר מקוקאין, וזאת בכמות גדולה במיוחד של כ-177 גרם.

כמו כן, נקבע לא אחת בפסיקה כי לנוכח חומרתן היתרה של עבירות סמים שלא לצריכה עצמית, שיקולי ההגנה על שלום הציבור וההרתעה מקבלים את הבכורה וגוברים על שיקולים אישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר [ראו, למשל, והשוו: ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל**, בפסקאות 10-9 (6.10.2016); ע"פ 4295/15 **אלצאנע נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (2.5.2015); ע"פ 3060/15 **אבו רגייג נ' מדינת ישראל**, בפסקה 10 (21.7.2015); ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל**, בפסקה 24 (24.7.2011)].

18. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, במקרה דנן קיימות מספר נסיבות לחומרה: כמויות הסמים הגדולות שייבאו הנאשמים ובמיוחד נאשם 1; סוגי הסמים שייבאו הנאשמים ובעיקר נאשם 1, שכאמור ייבא גם מאות טבליות של סם מסוג MDMA, שהוא מן הסמים הקשים.

19. קיימת פסיקה ענפה בעניין הענישה הראויה בגין עבירות סמים, ובפסיקה קיים מנעד רחב של עונשים, כשברי כי כל מקרה שונה ממשנהו וכי כל מקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו הקונקרטיות.

20. הפסיקה שאלה הפנה ב"כ נאשם 1, שצוינה לעיל ושה הסתפקו בתי המשפט בעונשי מאסר בפועל קצרים של 6 חודשים המרוצים בדרך של עבודות שירות, מתייחסת אך ורק לסם מסוג GBL, בעוד שנאשם 1 ייבא, כאמור, בנוסף לסם זה, גם 609 טבליות של סם מסוג MDMA, שהוא כאמור אחד הסמים הקשים.

אף לגבי הסם מסוג GBL לבדו נקבע בפסיקה שככלל יש להטיל על המורשעים בעבירות הנוגעות לסם זה עונשי מאסר בפועל העולים על 6 חודשי מאסר [ראו, למשל, והשוו: ע"פ 7026/11 הנ"ל **בעניין פלוני**, בפסקה 5 רישא; ועל הדברים חזר בית המשפט העליון בהסכמה בע"פ 7714/11 הנ"ל **בעניין דילן** ובע"פ 2992/12 הנ"ל **בעניין מזרחי**, בפסקה 8; כמו כן, ראו **עניין דוד**].

אלא שכידוע, ניתן לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום; וכזכור, בתי המשפט חרגו מהמתחם כשדובר בעבירות הנוגעות לסם GBL בלבד, מקום שהיו שיקולי שיקום, כפי שנקבע בפסיקה שאלה הפנה ב"כ נאשם 1.

לעומת זאת, כאשר דובר בעבירות סמים שאינן לצריכה עצמית הנוגעות לסם מסוג MDMA, הוטלו בפסיקה עונשי מאסר חמורים יותר מאלו שהוטלו בגין העבירות הנוגעות לעבירות הנוגעות לסם מסוג GBL - לריצוי מאחורי סורג ובריא (ראו, למשל, והשוו: **עניין לביא; עניין אבוטבול; ועניין מכאווי**).

מכל מקום, כאשר מדובר ביבוא של **שני** סוגי סמים, לא רק סם מסוג GBL, אלא גם כמות גדולה של טבליות של סם מסוג MDMA, מתחם העונש ההולם הוא גבוה מהמתחם הנוגע לסם מסוג אחד [ראו, למשל, והשוו: ת.פ. (שלום ת"א) 58254-02-14 **מדינת ישראל נ' דיאבילה** (5.4.2016), שבו נקבעו מתחמי עונש הולם שונים לגבי החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית על ידי כל אחד משני הנאשמים - מתחם שנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל ביחס לעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין וכן סם מסוג MDMA על ידי נאשם 1 דשם, ומתחם נמוך יותר שנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל ביחס לעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין "בלבד" שלא לצריכה עצמית על ידי נאשם 2 דשם].

21. לאחר ששקלתי את הפגיעה בערכים המוגנים, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות שבהן הורשע נאשם 1, ביחס לשני סוגי הסמים יחד, נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשים; ואילו מתחם העונש ההולם בגין העבירות שבהן הורשע נאשם 2, ביחס לסם מסוג GBL, נע בין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל (ראו, למשל, והשוו אל עניין דוד).

גזירת העונש המתאים לנאשמים

22. במקרה דנא, מצאתי בעניינם של שני הנאשמים **נסיבות מקלות אחדות**.

מדובר בצעירים ללא הרשעות קודמות, אשר הודו במיוחס להם ונטלו אחריות על מעשיהם.

בפועל, נאשם 1 הנו בן 28 ואילו נאשם 2 הנו בגיר-צעיר בן 21 בלבד.

עם זאת, אין לקבל את הטענות של נאשם 1 ושל בא כוחו, אשר הופנו נגד שירות המבחן וכלפי תוכן התסקירים של שירות המבחן בעניינו של נאשם 1. תסקירים אלו אינם חיוביים ואין להתעלם מכך.

כמו כן, אין להתעלם מכך שבעניינו של נאשם 2 הושג, כאמור, הסדר טיעון מקל שלפיו עתרו הצדדים במשותף להשית עליו 6 חודשי עבודות שירות (ללא ניכוי תקופת המעצר).

אכן, יש הצדקה לאבחן בין שני הנאשמים ובין העונשים שיש להטיל עליהם. בראש ובראשונה, כאמור, בעוד שנאשם 2 ייבא יחד עם נאשם 1 סוג אחד של סם - GBL - נאשם 1 ייבא לבדו בנוסף לכך גם 609 טבליות של סם קשה מסוג MDMA. שנית, התסקיר של שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 חיובי, בעוד שהתסקיר בעניינו של נאשם 1 הוא שלילי. שלישית, כאמור, נאשם 2 הנו בגיר-צעיר בן 21 בלבד, בעוד שנאשם 1 הנו בן 28.

אף על פי כן, כאשר מדובר בנאשמים במשותף בכתב אישום אחד, המעורבים באותה פרשה, כמו במקרה דנא, יש להתחשב בנושא שקילות הענישה ויש לוודא כי העונשים המוטלים הינם פרופורציונאליים.

כמו כן, במקרה דנא יש להתחשב בשיקולי השיקום לגבי שני הנאשמים, אם כי במידה פחותה לגבי נאשם 1 ובמידה רבה לגבי נאשם 2 - לנוכח התוכן של תסקירי שירות המבחן בעניינם.

במקרה דנא, אין להסתפק בעניינו של נאשם 1 בעונש מאסר בפועל בן 6 חודשי עבודות שירות, כעתירת בא-כוחו (וכפי שהוסכם במסגרת הסדר הטיעון בעניינו של נאשם 2).

יחד עם זאת, מטעמי שיקום ובשל שקילות הענישה, בשים לב לעונש שהוסכם עליו לגבי נאשם 2 ושיוטל עליו כפי שיצוין להלן, יש מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם גם לגבי נאשם 1, חרף התסקיר השלילי של שירות המבחן בעניינו.

כפי שהובהר בפסיקה, שיקומו המוצלח של נאשם ייטיב לא רק עמו, אלא גם עם החברה בכללותה, והוא מהווה אינטרס ציבורי חשוב, שיש בו כדי להצדיק, במקרים המתאימים, הקלה ממשית בעונש ואף סטייה לקולה מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם [ראו, למשל, והשוו: ע"פ 4945/15 שרעבי נ' מדינת ישראל (4.2.2016)]. עם זאת, ברי כי כל מקרה ייבחן על-פי נסיבותיו הקונקרטיות.

באיזון הכולל בין השיקולים השונים, אני סבור כי יש לגזור על נאשם 1 עונש מאסר לריצוי בפועל, מאחורי סורג וברית, אשר חורג במידת מה לקולה ממתחם העונש ההולם.

אשר לנאשם 2, כפי שנקבע בפסיקה, רק במקרים חריגים יתערב בית המשפט בהסדר טיעון "סגור" [ראו, למשל, והשוו: ע"פ 7757/11 פלוני נ' מדינת ישראל (13.12.2013); ע"פ 5845/14 אסט נ' מדינת ישראל (20.4.2016); ע"פ 6520/15 שרעבי נ' מדינת ישראל (2.6.2016)].

במקרה דנן, אף שהעונש המוסכם לגבי נאשם 2 הנו עונש מקל, הוא סביר בנסיבות העניין, בשים לב לתסקיר החיובי ולהמלצות שירות המבחן וכן בשים לב לשיקולי השיקום המשמעותיים בעניינו של נאשם 2.

על כן, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון בעניינו של נאשם 2, תוך חריגה ניכרת לקולה, משיקולי שיקום, מהמתחם בעניינו.

סוף דבר

23. סוף דבר, אני מטיל בזה על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. **12 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו הממשי בגין תיק זה מיום 13.11.2016 ועד ליום שחרורו מהמעצר הממשי.

ב. 24 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים שאינה שימוש או החזקה לצריכה עצמית.

כמו כן, **יחולטו לטובת אוצר המדינה** סכומי הכסף במזומן שנתפסו ברשות הנאשם וכל יתר הפריטים שנתפסו ברשותו, כמפורט בבקשה לחילוט רכוש שבסיפא של כתב האישום, מלבד אותם פריטים שהוחזרו לנאשם או שהוחלט להחזירם לנאשם על פי החלטתו של כב' השופט ב' שגיא.

נאשם 2

א. **6 חודשי מאסר בפועל**, ללא כל ניכוי של ימי המעצר - אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, על פי התנאים שבחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות;

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים שאינה שימוש או החזקה לצריכה עצמית;

ג. צו מבחן למשך שנה - כהמלצת שירות המבחן.

כמו כן, יחולטו לטובת קרן החילוט של אוצר המדינה 25,000 ₪, אשר הופקדו על ידי נאשם 2 בקופת בית המשפט במסגרת תיק מ"ת 60410-11-16.

נאשם 2 יתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות, במחוז מרכז ברמלה, היום, 25.9.17, עד השעה 13.00 - לתחילת ריצוי עבודות השירות.

עותקים מגזר הדין יועברו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.

מרדכי לוי, שופט